DE MVSCVLIS MOTVVM BRACHIALIS opificibus. Caput XLIIII.

Brachialis motus. Primus musculus.

CVM brachiali reliqua ſummæ manus pars flectitur, ac extenditur, deinde etiam obliquo (ut uocamus) motu in utrunque latus agitur, idq; quatuor muſculorum beneficio. Quorum [a] primus ex [b] interiori humeri tuberculo [c] principium ex carnea neruea q; ſubſtantia mixtum aſſumit, hinc totius ulnæ longitudini adnatus, & ſemper in progreſſu ab ipſa principij ſui robur aſſumens, atq; hoc præcipuè in ſuperiori ipſius ſede, non procul ab articulo cubiti ad humerum. Exporrigitur autem hic muſculus inferiori lateri muſculorum, [d] qui ex cubito enati digitorum flexionibus præſunt. unde etiam internam ulnæ ſedem [e] magna ex parte amplectitur, quemadmodum & medium quoq; ſedis ipſius inferioris, toto ferè ulnæ ductu occupat, quo ſcribẽtes innitimur. [f] Reliquum autem inferioris illius ulnæ ſedis, quod exterius eſt, [g] alius muſculus ſibi uendicat, quem ante paruum digitum poſtbrachiali inſertum, huius extenſionem moliri audies. Duo enim illi muſculi inuicem fibroſis nexibus ualidè hærentes, uelut ſtratum quoddam & puluinar, quo commodè totum cubitum inniti ſinimus, efformant. Cæterùm primus hic muſculus, quum ad ulnæ uſq; finem prorepſit, paulò ante cubiti cum brachiali articulum, in [h] ualidum, & quodammodo teretem ceſſat tendinem, carniformi ſemper ſubſtantia ad brachiale uſq; auctum, qui dum articulum tranſcendit, prorſus excarnis eſt, ualidiſſima inſertione, inferiori [i] quarti brachialis oſſis ſedi implantatus, quod nõ immeritò rectum cartilagino ſumq; appellatũ, ac [k] unico tantum oſſi commiſſum, in Primo libro dicebatur. Præſens tendo, quà ulnæ appẽdice articuloq; brachialis ſuffulcitur, peculiare ligamentum, quod ipſi tranſuerſim obducatur, nullum exigit, ſed cõmuni omnium muſculorum membrana, quæ ligamenti uice eſt, quamq; inter manus ligamenta etiam recenſebimus, circundatur, & perquàm ualidè brachialis cum cubito articuli ligamentis connectitur.

Secundus. [l] Secundus brachiale mouentium muſculus, ex interiori quoque humeri tuberculo exoritur, illius, quem nuper commemorauimus, capiti proximus, & unà cum illius quoque capite inſtratum obtinens [m] caput eius muſculi, qui internæ ſummæ manus cuti dilateſcentem exporrigit tendinem. Secundus ita que muſculus, ab interno humeri tubere [n] enatus, obliquo ingreſſu ad elatius [o] primi digitos flectentis muſculi latus contendit, ipſi magna ex parte inſtratus, & radio exporrectus. [p] Ante brachialis autem radicem in exactè teretem degenerat tendinem, qui ſimulatq; brachiale ad pollicis radicem [q] cõtigerit, incurioſe illum ſecantibus, ibidem brachialis oſſibus inſeri putatur. Verùm ubi [r] muſculus ab indice pollicem abducens, unà cum duobus primum pollicis internodium flectentibus, à brachiali liberatus fuerit, hic brachialis muſculus conſpicietur internam brachialis ſedem præterire, atq; lateſcens in poſtbrachialis [s] oſſis, quod indici præponitur, radicẽ inſeri, internæq; tranſuerſi hic [t] ligamenti ſedi ualidè adnaſci. Duo

Tertius. bus internis alij duo externi reſpondent, [u] unus ab [x] exterioris tuberculi humeri radice principium capit, ad latus eius [f] muſculi, qui Galeni ſuffragio minimum digitum, & anularem à pollice abducit, noſtro autem, præcipuus extenſionis minimi digiti autor eſt. Siquidem plurium ex eo tuberculo certa ſerie prodeuntium capitum, hic brachialis muſculus, humillimam & ulnæ proximam ſedem obtinet, unde etiam & ex [g] poſteriori ulnæ proceſſu, qui humero adarticulatur, hic muſculus principiũ ducit, illi inſtratus [h] muſculo, qui hinc quoq; originem ſumens, radium adit, illum in ſupinum acturus. Hinc itaq; tertius brachialis muſculus [i] prodiens, humiliorem exterioremq; ulnæ regionem amplexatur, [k] inter primum brachiale flectentium, & quem nos paruum digitum extendere propoſuimus, exporrectus. Quando uerò brachialiap propinquat, in teretem finit [l] tendinem, qui ſinui in appendice ulnæ ad proceſſus ſtilum imitantis internum latus exculpto, innititur [m] tranſuerſo ligamento, quod unicum ulna proprium nanciſcitur, obductus. Quum primùm ligamẽto ſuperato, brachiali ſuperuehitur, latior factus

Quartus. poſtbrachialis [n] oſſi minimum ſuſtinenti, non procul à brachiali inſeritur. [o] Alter exterior um, qui ordine quartus eſt, latiuſculo [p] principio longè ſupra exterius humeri tuberculum enaſcitur, ubi humerus uelut in oblongam [q] acutiem prominet. Hinc carnoſus, & longa utcunque linea prodiens, radio inſternitur, & propter illius longitudinis medium, in robuſtum degenerat [r] tendinem, qui bicornis bipartitus ue ſtatim ab ortu uiſitur, utramq; partem paulo minùs toto teretem gerens, eſt enim nonnihil latior, quàm profundior. Hæ partes aut tendines & ſi inuicem dirimantur, non tamen digno notatu interuallo diſſiti, recto tramite radio exporriguntur, ad illius appendicem iuxta brachiale cõtendentes. quò quum peruenerint, inuicem iam magis magiſq;, ſed non tamen inſigniter ſeiuncti, illis priuatim exculpto [s] ſinui incumbunt, & com-

& communi ipſis & illi [t] muſculo, qui pollicem uerſus indicem euertit, [u] ligamento circundatur. Quod deinceps ſuperantes, ac magis tum quàm prius, inuicem diſtantes, in poſtbrachiale amplis inſertionibus [x] implantantur. unus enim in radicem oſſis indicem ſuſtinentis, alter uerò in radium eius cui medius innititur, inſertionem tentat. Quartus hic muſculus unà cum tertio, brachiale, ſi ambo tendantur, extrorſum reflectunt, extendunt ue. Atq; his auxiliatur [y] muſculus, quem brachialis oſſi, quo pollex ſuſtinetur, inferi tunc docuimus, quum digitorum duces recenſentes, hunc muſculum in tota ſerie uigeſimum tertium nominaremus: & ut his duobus brachiale extẽditur, ita etiam duobus interioribus ſeu primis idem pulchrè flectitur. Deinde eiſdem muſculis, quibus brachialis flexio extenſioq; concreditur, brachiale ad latera quoque ducimus. [z] Si enim interior muſculus, & exterior, qui indicem ſpectant, [a] reliquis duobus laxatis contrahantur, brachiale introrſum atque ad interius latus agetur. At ſi his laxatis, alij duo qui minimum reſpiciunt digitum, tenſi fuerint, ad exteriora in latus brachiale mouebitur. Conſtat itaque Naturam admodum induſtriè, duos muſculos flexioni, & totidem extenſioni præſeciſſe. Quando quidem ſi uni flexionem commiſiſſet, neq; is certæ articuli totius, neque firmæ flexionis dux fuiſſet, imò promptè circũuerſatilis laxæq;. ut uerò nunc habet, firma prorſus ac tuta perficitur flexio. Ad hæc præter flexionem & extenſionem, brachiale alijs indiguit motibus, ac proinde alios creari tendines operæpreciũm eſſet, qui ad latera motuum opifices haberentur. Sed nunc demum, quum duo flectunt, & duo extendunt, ilico quidem & obliquos brachialis motus adepti ſumus. Cæterũ præter hos quos brachiali tribuimus motus, Galenus ipſi in pronum ac ſupinum uerſionẽ adſcripſit, peculiarem ab ea, quam ſecũdariò manus extrema, radij beneficio ſortitur. Mihi nullum extremæ manus aut brachialis quieſcente radio, in pronum ſupinum ue motum perfici, hactenus percipere licuit. [b] Deinde radij ſinus, cui brachiale in articulatur, oblongus eſt, & ipſum quoque brachiale, quà ſinui imponitur, oblongum quoque, neq; ut humeri, aut femoris ſuperius caput, rotundum uiſtur, adeò ut eiuſmodi oſſium articulus conſurgat, qui ad motus in gyrum prorſus ineptus exiſtit. Adde, quam nos primi obſeruauimus, neque perfunctoriè perpendendam [c] cartilaginem, quæ à radio pronata, brachiale & ulnam, inſtar interſtitij cuiuſdam mediat, oſtenditq; totam brachialis ad cubitum articulationem propemodum ſoli radio ferendam eſſe acceptam. quod ne in puncto quidem citra dictæ modò cartilaginis interuentum, brachiale contingit. Non enim audiendus eſt Galenus in Libro de Oſſibus, in quo [d] proceſſui ſtyli imaginem exprimenti nimium fauens (ne dicã Naturæ opera deſtruens) præter omnem rationẽ, illius proceſſus beneficio, manum extremã in latera obliquaq; agi protulit. parum attendens, ſi eam proceſſus ille, quam ipſi tribuit, cõſtructionem obtinuiſſet, non ſolùm motui, in latera non iuuaturum, imò tanquam palum aliquem prorſus præpediturum: quanquam rurſus alibi illum ad proprios manus in pronum & ſupinum motus cõducere, uideatur docere. At quum nullum eiuſmodi motum, niſi radij ope, & ſecundariò in manu expendere ualeo, præter animi ſententiam muſculos, quibus illi motus celebrentur, ementiri nequaquam uiſum eſt. Galenus tamen ut & hos motus brachiali præbet, ſic quoque quatuor enarratos muſculos illorum autores eſſe contendit, prout hic nimirum ille ue contrahatur, aut quieſcat. cuius ſententiam ſi non oſcitanter perpenderis, hæc illum finxiſſe, imaginatumq; citiùs, quàm in reſectione perſpexiſſe (ut alia in Libris de Vſu partium pleraque) animaduertes.

Muſculorũ manus.

Brachiale proprio motu in ſupinum & pronum non agit. Li. 2 de Partium uſu.

Libris de Vſu part.

DE MVSCVLIS RADIVM PRONVM ET ſupinum conſtituentibus. Caput XLV.

DVMMODO in præſenti meminerис eorum, quæ [a] de radij ad rotundum humeri capitulum articulo, [b] & brachialis rurſus cum radio, [c] radijq; & ulnæ inter ſe commiſſuris, ſuperiori Libro tradidimus, nunc mediocri negocio percipies, qua ratione radius à proprijs tractus muſculis, quieſcente interim ad humerum ulna, in pronum ſupinum que circunducatur, & quo nam pacto radij auxilio, extrema manus eoſdem motus neceſſariò ſequatur. Quando itaque radius ulnæ & ſuperiori ipſius & inferiori extremo articulatur, ac ſecundùm reliquam longitudinem duo illa oſſa inuicem diſtant, operæpreciũm fuit & in prioribus ac poſterioribus radij regionibus, muſculos, qui illum mouerent, extrui. Sunt autem hi quatuor, duo quidem ſuperiori radij extremo ſubſeruientes, reliqui autem duo inferiori: atque ex his duo internam cubiti ſedem, alij duo externam occuparunt. interiores radium in pronum mouent, exteriores eundem ad ſupinum conuellunt. [d] Interior, qui

Quatuor radium peculiariter agentes muſculi. Primus.

ANDREAS VESALIUS *De Humani Corporis Fabrica* BASEL, 1543 THE WARNOCK LIBRARY Octavo